

Jord er saa heldig beliggende i Nærheden af en By eller en Jærnbanestation, at han kan eksploitere den paa den af mig nævnte Maade til andet Brug, vil meget let kunne udbetale den Sum, han har laant af Statskassen, og saaledes frigøre sig for det Baand, der er lagt paa Jorden. Jeg tror, at hvis man blot i Stedet for „Husmandsbrug“ satte Ordet „Jordbrug“, vilde man komme over Vanskelighederne, idet saa i det mindste efter min Opfattelse, enhver Benyttelse af Jorden til at avle Planter, Sæd eller hvad som helst vilde være tilladt, saaledes at den vedkommende vilde staa meget frit i Benyttelsen af sin Jord.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 9 om Statens Tilskud har jeg allerede tidligere udtalt, at ogsaa her medfører Opgivelsen af Kreditforeningerne en ret væsentlig Forandring paa dette Omraade. Begge Tingene have været enige om, at Kreditforeningens Virksomhed burde udgaa, saaledes at den Sum, Lovforslaget oprindeligt havde tænkt sig anvendt til at bygge et Antal Huse for, nu kun kan strække til at bygge et langt mindre Antal Huse. Jeg tror, at naar begge Tingene ere blevne enige om at stryge Kreditforeningerne her, saa følger deraf — ogsaa det har jeg allerede udtalt i Fjor — at man maa se at mægle paa dette Omraade, man maa se at nærme sig noget hinanden.

Med Hensyn til de øvrige Forslag — det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) bemærkede meget rigtigt, at han saa i Betænkningen en vis Klassifikation af Forslagene — der indeholde disse dels nogle mindre væsentlige Punkter, men dels ogsaa nogle af de gamle Stridspunkter, nogle af Hovedpunkterne i hele Loven. Det ærede Flertal har i sin Betænkning udtalt, at der under Forhandlingen „er blevet vist Tilbøjelighed fra Landstingets Side til at komme til en Forstaaelse, og Flertallet antager, at denne Tilbøjelighed fremdeles vil være til Stede, naar de foran fremhævede Forandringer i det af Folketinget vedtagne Lovforslag foretages.“ Jeg ser i disse Udtalelser fra Flertallet — og jeg ser yderligere det samme i de Udtalelser, der i Dag ere faldne fra den ærede Ordfører — en Opfordring for mig til at gøre et Forsøg paa at udjævne de Uoverensstemmelser, der endnu ere til Stede mellem de to Ting. Som allerede fremhævet ser jeg i Bestemmelsen i Ændringsforslaget Nr. 14 om, at Loven skal føres ud i Livet som et Forsøg, en Mulighed for mig for at gaa videre, end jeg ellers vilde have anset for rigtigt og forsvarligt,

og jeg vil derfor under Forudsætning af, at Ændringsforslag Nr. 14 og de andre Ændringsforslag blive vedtagne her i Dag, tage under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling — eventuelt efter Konference med Ordføreren — hvilke Ændringer jeg eventuelt vil finde det rigtigt at stille til 3dje Behandling. I disse mine Udtalelser ligger tillige et Svar til de to ærede Medlemmer af Mindretallet, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Detaillerne i deres Udtalelse.

Med Hensyn til de Ytringer, der ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) skal jeg kun udtale, at jeg nærer stor Betænknelighed ved nu at komme ind paa ny Spørgsmaal — jeg beder undskyldte, at jeg brugte Udtrykket ny Spørgsmaal, det er et meget gammelt Spørgsmaal, men jeg nærer Betænknelighed ved nu at bringe ny Stridspunkter ind i Forhandlingen. Jeg tror, at Forhandlingerne ere saa vanskelige i Forvejen, at hvis man nu atter fører Spørgsmaal ind, som man kan gaa ud fra ville vække en vis Uenighed, saa vil man kun yderligere vanskeliggøre Sagen. Naar det ærede Medlem selv anfører, at Renten af 1,300,000 — lad os sige mellem 40—50,000 Kr. — omtrent ville gaa med til Amtskommissionerne, saa ligger jo deri et Fingerpeg om, at det er et meget betydeligt Arbejde, man vil paalægge Amtskommissionerne, og jeg vil nære stor Betænknelighed ved at paalægge Amtsraadene og Sogneraadene, som ere overbebyrdede, særlig Sogneraadene, et Arbejde, der repræsenterer mellem 40—50,000 Kr.s Værdi. Og naar det ærede Medlem anfører, at Sogneraadene kende saa udmærket godt hver enkelt, medens Amtskommissionerne maa gaa efter Anbefalinger, saa siger jeg, at det kan jo naturligvis i enkelte Tilfælde være heldigt, at man kender vedkommende ganske nøje og personligt, men deri ligger samtidig en Fare for, at man ikke ser ganske upartisk paa Forholdene, hvorimod man tør gaa ud fra, at Amtskommissionerne ville se ganske upartisk paa Forholdene. Det ene vil vel opveje det andet. Det ærede Medlem har jo ikke stillet Ændringsforslag, saa jeg finder ikke Anledning til i Øjeblikket at forhandle videre om dette Punkt. Men da det ærede Medlem gentagne Gange er kommet tilbage til denne Sag, har jeg villet tillade mig at pointere, at jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at gøre Forandring i den Form, som Landstinget og Folketinget ere blevne enige om med Hensyn til dette Punkt.